

MIA LAND

Rondje!

ABCOUDE

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK

‘Wie is vóór?’ vroeg Celina, terwijl ze opkeek van haar notitieblokje.

‘Ik, natuurlijk,’ riep Niki, ‘als het mag van Jasper...’ voegde ze er bedremmeld aan toe.

‘Mág?’ riepen Sonja en Femke tegelijk uit.

Niki knikte. Haar gezicht betrok. ‘Hij vindt niet alles goed wat ik doe,’ mompelde ze.

‘Wat is dat nou weer?’ vroeg Maaïke meelevend.

‘Belachelijk gewoon,’ riep Maud uit. ‘Zoiets pik je toch niet?’

Niki haalde haar schouders op.

‘Dat is geen antwoord,’ vond Maud. ‘Ook al heb je een relatie, je kunt je vrijheid nog wel houden.’

‘Helemaal mee eens,’ vond Celina. ‘Dus je gaat mee.’ Ze boog zich over het blokje en schreef Niki’s naam op. ‘Dat zijn er dan twee, want ik ga natuurlijk ook.’ Ze haalde haar hand door haar korte, donkere haren en keek de kring verder rond.

‘Ja, sorry, ik ook,’ zei Sonja, ‘maar ik maak me zorgen om Niki. Dat klinkt helemaal niet gezond.’

‘Laat nou maar,’ verzuchtte Niki. ‘Ik ga mee en zie wel hoe ik het met Jasper regel.’

De zes jonge vrouwen zaten bij Femke thuis in de huiskamer. Het was het weekend dat ze samen door zouden brengen, zoals ze dat elke veertien dagen deden. Een grote groep vriendinnen, die elkaar allemaal nog kenden van de lagere school en die oorspronkelijk allemaal uit het dorp Veldhuizen kwamen. Soms waren ze met meer dan tien, soms maar met vijf, maar elke veertien dagen was het ‘hun’ weekend en wie mee kon, ging mee. En altijd zonder mannen. Dat was het leukste, vonden ze.

Meestal gingen ze op zaterdag eerst naar de voetbalwedstrijd kijken van ‘hun’ elftal, v.v. Veldhuizen en daarna naar een van hen thuis om te eten, zich op te maken, te kleden en ten slotte te gaan stappen.

Vandaag regende het echter pijpenstelen en was de voetbalwedstrijd afgelast. Daarom zaten ze al vroeg in de middag bij Femke thuis, die een eigen huis in Lossum had, een dorp vier kilometer bij Veldhuizen vandaan.

Ze hadden natuurlijk wel naar de kantine van de voetbalvereniging kunnen gaan, maar de sfeer zou lang zo vrolijk niet zijn als anders, omdat de mannen niet gespeeld hadden en er verder nauwelijks ander publiek zou zijn. Bovendien moesten ze nog iets bespreken en kwam het eigenlijk prima uit dat ze zich vroeger dan normaal bij Femke verzamelden.

‘Nou?’ hield Celina vol. ‘Ik dacht dat jullie het leuk vonden, maar erg enthousiast lijken jullie vandaag niet.’ Ze keek nog eens naar de anderen. ‘Maaïke? Ga je ook mee?’

‘Het valt toch wel in ons weekend, hè?’ vroeg die bezorgd.

‘Heb jij geen agenda of zo?’ lachte Femke. ‘Het is over twee weken, dus gewoon in ons weekend, ja.’

‘Precies,’ stemde Celina in, ‘maar juist daarom moeten we vandaag de knoop doorhakken, zodat ik de kamers nog op tijd kan bestellen. Het is een aanbieding en daar zal vast druk gebruik van worden gemaakt. Als we nog langer treuzelen, is het hotel volgeboekt.’

‘Oké, oké,’ riep Femke opgewekt, terwijl ze opstond om in de keuken nog wat drinken op te halen. ‘Schrijf mijn naam ook maar op.’

‘Je klinkt zo zuinig,’ vond Celina.

‘Dat klopt. Ik was eigenlijk andere dingen van plan met mijn spaargeld, maar dit is natuurlijk te leuk. Dit wil ik niet mislopen.’ Ze liep de kamer uit.

Celina keek Maaïke opnieuw aan.

‘Ja, ja, ik ga graag mee. Heel graag, maar sinds Luc en ik trouwplannen hebben, kom ik tijd te kort. Maar als het in een weekend van ons is, is het prima. Die weekends hou ik toch vrij.’ Ze glimlachte en keek haar vriendinnen warm aan. ‘Moeten we trouwens Inge, Lindy, Loes en Malin niet ook vragen?’

‘Malin!’ gilden er een paar met afgrijzen in hun stem.

‘Nou ja,’ verontschuldigde Maaïke zich. ‘Ik zeg maar wat...’ Maaïke was een schat van een meid. Ze dacht altijd aan anderen, stond ook altijd voor hen klaar. Ze was verpleegkundige van beroep en het was duidelijk dat het verplegen en verzorgen in haar karakter zat.

‘Ik stuur wel even een sms’je aan Inge, Lindy en Loes dat ze nu moeten beslissen,’ stelde Niki voor. ‘Ze weten er toch al van? Als Malin wil, moet ze zich zelf maar melden. Zij weet het ook en dat is genoeg. Iemand die altijd uit is op gratis drankjes en ritjes, daar ga ik geen

moeite voor doen.'

De anderen knikten instemmend. Ze zagen Malin liever gaan dan komen.

Niki haalde haar mobiele telefoon tevoorschijn en begon aan de sms'jes.

'Moeten we ook van die stokken mee?' vroeg Maud. 'Die heb ik namelijk niet en ik zou ook niet weten hoe ik eraan moet komen.'

Celina lachte. 'Nee, joh, dat is het leuke juist. Die zijn erbij inbegrepen.'

'Dan ga ik ook mee. Het lijkt me echt super, ik was alleen bang dat ik ook nog stokken moest huren en dan werd het misschien toch te duur...'

'Mooi, dan hebben we nu precies zes personen,' zei Celina. 'Dat betekent drie tweepersoonskamers. Een eenpersoonskamer is erg duur. Daar moet je toeslag voor betalen. Dus ik hoop dat het een even aantal blijft als Niki antwoord op haar sms'jes heeft. Of anders nemen we een driepersoonskamer. Dat kan misschien ook.'

'Kun je dan nu mijn haar bijknippen?' vroeg Sonja. 'Anders schiet het er misschien bij in en ik kan zo echt niet uit.' Ze pakte haar paardenstaart beet en keek naar de puntjes, waarvan er duidelijk al een aantal gespleten

was.

‘Waarom kom je dan ook niet eerder!’ Celina schudde haar hoofd, maar stond tegelijkertijd op. ‘Femke, dat kan wel in de badkamer, toch?’

‘Yep.’

‘Zal ik drinken meenemen voor ons?’ stelde Sonja voor.

‘Voor mij niet, ik neem wel wat water. Ik ben de laatste weken twee kilo aangekomen. Dat kunnen we niet hebben.’ Ze grinnikte en liep de kamer uit, de trap op, naar de badkamer. Ze haalde de badmat weg die op de vloer lag en zette de kruk, die in de hoek stond, in het midden. ‘Ga zitten, mevrouw,’ zei ze met een sierlijke beweging van haar hand.

Sonja nam lachend plaats en keek toe hoe Celina een kappersschort uit de kast haalde en om haar heen knoopte. ‘Ik snap eigenlijk niet waarom je Femke toestemming vraagt om mij in de badkamer te knippen,’ zei Sonja. ‘Je woont hier, hebt hier je eigen spullen liggen – de badkamer is toch zeker ook van jou?’

‘Waarschijnlijk wel, maar ik huur officieel alleen de bovenverdieping en mag de keuken en de badkamer gebruiken. Die horen dus niet echt bij mijn woongedeelte. Natuurlijk

vraag ik nooit toestemming als ik zelf ga douchen, maar tja... Ik weet niet...' Ze haalde haar schouders op.

'Is er wat tussen jullie?' Sonja probeerde de blik in Celina's ogen op te vangen in de spiegel, maar dat lukte niet best.

'Hm.'

'Wat hm?'

Celina zweeg, terwijl ze de lange, steile haren van Sonja nat sproeide.

'Hé, kom op. Geef antwoord.' Ze draaide zich om en kreeg het water recht in haar gezicht.

Ze schoten samen in de lach.

'Nou, wat is er?' hield Sonja grijnzend vol, terwijl ze met een handdoek haar gezicht droog depte.

'Er is niets. Het is alleen maar zo dat Femke graag samen met mij een salon wil openen.'

'Wat? Meen je dat?' Opnieuw draaide Sonja zich om.

'Zit stil,' riep Celina uit. 'Zo kom je nooit klaar.'

'Pardon?'

'Nou ja...' Celina bloosde, maar haar ogen lachten.

‘Oké, ik zal ernstig blijven. Dat is toch geweldig? Jij bent kapster, zij is schoonheidsspecialiste. Mooier kan het niet. Super gewoon. Ik ben jullie eerste vaste klant.’

‘En enige,’ zei Celina zacht.

‘Waarom? Jullie zijn toch allebei goed in je vak. Binnen de kortste keren staan ze te dringen om naar binnen te mogen.’

Celina glimlachte. ‘Als ik dat zeker wist, zou ik zo “ja” zeggen tegen Femke, maar dat is het hem nu juist. Ik heb nu een vaste baan en een vast inkomen, maar als je voor jezelf begint...’

‘Maar dat is toch juist geweldig. Je kunt zelfs vrij nemen wanneer je maar wilt. Helemaal eigen baas.’

‘Ja, dat zie jij wel zitten. Hoe is het met jouw baas, de pottenbakker?’

‘Ha. Ik sta op straat.’ Sonja glunderde terwijl ze het zei.

‘Is het al zover?’

Ze knikte, maar hield geschrokken haar hoofd weer stil. ‘Ja, maandag komt die vrouw weer terug die ik verving, dus ik heb gisteren afscheid genomen.’

‘En heb je al nieuw werk?’

‘Dinsdag ga ik ergens op gesprek. Ik heb

trouwens prachtige kleren gekregen.'

'Gekregen?'

'Ik heb ze bij me, want ik wil ze vanavond natuurlijk aan. De pottenbakker vond dat ik zo goed mijn best gedaan had, dat hij me graag een leuk cadeau wilde geven en omdat ik geen behoefte had aan een grote, dure pot, mocht ik wat anders bedenken. Zijn vrouw kwam op het idee om me een leuke outfit te geven. Gelukkig mocht ik zelf kiezen, want als het haar smaak geworden was...' Sonja schoot in de lach.

Ze keken allebei om, omdat ze iemand de trap op hoorden komen.

'Lindy en Inge gaan ook mee,' zei Niki enthousiast. 'Dus het wordt een lekker grote groep. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.' Ze zwaaide opgetogen met haar mobiele telefoon.

'Gezellig,' zei Celina. 'Moet ik alleen nog weten wat Loes wil.'

'Ik bel haar wel even,' zei Niki. 'Dan weten we het sneller.'

'Ze neemt heus niet op,' zei Sonja.

'Waarom niet?'

'Als jij haar ge-sms't hebt en ze antwoordt niet, is ze druk met wat anders.'